

ket skatterne så meget, at vi har haft et overskud på det færøske lagtingsbudget 2 år før det aftalte tidspunkt med staten. Vi havde i fjor 200 mio. kr. i overskud – ikke på trods af skattelettelser, men på grund af skattelettelser. Vi borgerlige politikere er i hvert fald overbevist om, at det er en af årsagerne.

De færøske borgerlige politikere, i hvert fald for Folkeflokkens vedkommende, vil aldrig blive enige med hverken færøske eller danske socialdemokrater om, at man skal straffe en indsats ved at lægge skat på den, og at man skal forøge prisen på arbejde ved at beskatte arbejde. Aldrig! Den frihed til at føre skattepolitik, som Lagtinget fik allerede i 1948, vil vi holde fast ved og forsvare med næb og kløer.

Vi skal nok klare at betale restgælden tilbage. Den gæld på 4 mia. kr. vedstår vi os, og vi er virkelig glade for, at statsministeren har rakt hånden ud i sin redegørelse nu i onsdags. Den tager vi imod.

Jeg har henstillet til regeringen at forhandle med det nuværende landsstyre. Det nuværende landsstyre er trods alt Færøernes udøvende myndighed, og det vedbliver det med at være i hvert fald 2 måneder endnu.

Der er enighed på Færøerne om bankgælden, og det ser der også ud til at være i den danske regering. Der er enighed på Færøerne om den mest bæredygtige form for tilbagebetaling og nedtrapning af vores restgæld, og det ser der også ud til at være i den danske regering. Derfor kan og bør vi forhandle før lagtingsvalget.

Men når det gælder ændringer i den færøske forfatning, i hjemmestyreløven, mere selvstyre til Færøerne, er der ikke enighed mellem det nuværende landsstyre og det flertal, der trods alt er i Lagtinget for ændringer i hjemmestyreløven. Lad os derfor vente med de forhandlinger til efter valget. Det kan vi godt, og det er jeg også enig med statsministeren i.

Nu skal man ikke være unødigt mistænksom, selv om det godt kan betale sig et par gange i politik; men jeg har en fornemmelse af, at der måske ligger lidt forståelse – om ikke en aftale – i luften efter de møder, som Socialdemokratiet har haft med det færøske Socialdemokrati i sidste uge. Man skal måske forhale, udsætte forhandlingerne om Færøerne til efter valget og så måske håbe på, at Socialdemokratiet sidder i landsstyret efter valget.

Men først af alt: Lad os undgå en stævning. Det er uværdigt. Lad os prøve på at få udskudt tidsfristen, forældelsesfristen. Jeg har opfattet

statsministerens ord som om, at det forsøger regeringen, og det er godt.

Jóannes Eidesgaard (FÆR):

Ja, man kunne jo fristes til at bruge den udmærkede talerstol her til at begynde den færøske valgkamp; men det vil jeg undlade, og jeg vil ikke gå ind i en polemik med hr. Óli Breckmann om de hjemlige sager. Det kan vi tage op på Færøerne. Men jeg synes alligevel, at hans løsning på de økonomiske problemer – specielt for os, der var med til at bære de tunge strabadser i 1993 og 1994 – er lidt for lemfældig, når han siger, at vi har sænket skatterne, og dermed har vi løst de økonomiske problemer. Så enkelt er det ikke.

Men grunden til, at jeg ville tilføje en bemærkning, er, at jeg hørte statsministeren sige, at årsagen til den økonomiske krise på Færøerne var de politiske beslutninger. Det er en del af årsagen, men det er en sandhed med mange modifikationer, og jeg vil gøre opmærksom på, at der var en række andre forhold, der gjorde sig gældende – bl.a. det, at Færøerne på det tidspunkt druknede i likviditet, der stort set stammede fra danske kreditforeninger, og at man politisk ikke havde de nødvendige styringsredskaber og den nødvendige information for at kunne tackle den udvikling, vi var inde i.

Det mest bedrøvelige i hele forløbet er vel, at vi ikke vidste, hvordan det gik, hvor hurtigt det gik, og hvorhen det gik. Og det mest bedrøvelige er, at rent faktisk er vi i dag i samme situation, dvs. at historien stort set kan gentage sig, fordi vi stadig ingen mulighed har for at få den nødvendige information om de færøske pengeinstitutter. Finanstilsynet har jo ikke rapporteringspligt til landsstyret, men til de danske ministerier, og vi har heller ikke de nødvendige redskaber til at styre den økonomiske politik.

Men der er jo et perspektiv i det her, hvis vi når frem til det, som vi i vores parti gerne vil fremme, nemlig en værdig afløser for hjemmestyreløven, som vi gerne vil kalde for en selvstyrelov. Den kan give mulighed for, at vi politisk kan træffe de nødvendige beslutninger, så vi ikke igen kommer ind i en så uheldig udvikling.

Jeg vil endnu en gang understrege, at jeg er helt enig med statsministeren i, at forhandlingerne om banksagen og gældsspørgsmålet bør vente til efter valget. For godt en uge siden udskrev lagmanden på Færøerne lagtingsvalget, og samtidig blev det bebudet, at han ikke